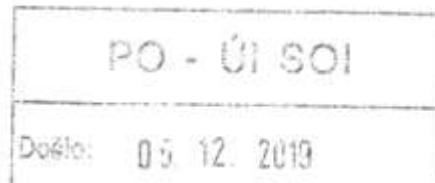

Sp. zn.: 11S/137/2018 - 129
IČS: 4018200471

ECL1:SK:KS\R:2019:4018200471.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členiek senátu JUDr. Evy Šiškovéj a JUDr. Oľgy Kováčovej, v právnej veci žalobcu: **TRIBO, s.r.o., Janka Kráľa 45, Zlaté Moravce, IČO: 44 245 921**, zastúpeného právnym zástupcom: ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava**, o správnej žalobe zo dňa 25. 06. 2018 proti rozhodnutiu žalovaného č. SK/0419/99/2017 zo dňa 06. 04. 2018, takto

rozhodol:

Súd žalobu **zamieta**.

Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I. Priebeh administratívneho konania

1. Z predloženého administratívneho spisu súd zistil, že dňa 28. 09. 2016 vykonal Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj (správny orgán prvého stupňa) u žalobcu kontrolu so zameraním na dodržiavanie zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, zákona Č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a

11S/137/2018

o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien, zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode v platnom znení, zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 102/2014 Z. z.), zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, o čom spísal inšpekčný záznam. Pri kontrole bol prítomný konateľ žalobcu. Vykonanou kontrolou boli zistené nedostatky v obchodných podmienkach elektronického obchodu www.tribosport.sk. a to v bodoch: 5. Úhrada tovaru. 8. Reklamácie, záručný a pozáručný servis, 9. Vrátenie tovaru, ktoré boli opísané v inšpekčnom zázname. Tiež bolo v inšpekčnom zázname konštatované, že kontrolovaný subjekt (žalobca) neposkytuje spotrebiteľovi na stránkach elektronického obchodu www.tribosport.sk žiadnou formou informáciu o možnosti riešenia sporu s predávajúcim formou alternatívneho riešenia sporov, čo nie je v súlade so zákonom č. 102/2014 Z. z. Žalobca na stránkach elektronického obchodu www.tribosport.sk taktiež neuvádzal úplné údaje v zmysle zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode v znení neskorších predpisov a to: názov a adresu orgánu dozoru alebo dohľadu, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha, čím došlo k upretiu práva na informácie spotrebiteľovi, čo nie je v súlade so zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Žalobca na stránkach elektronického obchodu neposkytoval v zmysle zákona č. 102/2014 Z. z. informáciu o tom, že ak spotrebiteľ odstúpi od zmluvy, bude znášať náklady na vrátenie tovaru predávajúcemu podľa § 10 ods. 3, a ak odstúpi od zmluvy uzavretej na diaľku, aj náklady na vrátenie tovaru, ktorý vzhľadom na jeho povahu nie je možné vrátiť prostredníctvom pošty.

Správny orgán prvého stupňa v predmetnom inšpekčnom zázname uviedol záväzné pokyny pre žalobcu a uložil opatrenie na mieste: podľa § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov bolo nariadené záväzným pokynom kontrolovanej osobe (žalobcovi) vykonať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov do 13. 10. 2016. V predmetnom inšpekčnom zázname konateľ žalobcu po oboznámení sa so zistenými nedostatkami uviedol, že nedostatky odstráni, rovnopis inšpekčného záznamu podpísal a prevzal. Proti opatreniu na mieste uloženému v inšpekčnom zázname žalobca námietky nepodal.

2. Dňa 03. 10. 2016 spísal správny orgán prvého stupňa interný záznam o tom, že záväzné pokyny a opatrenie na mieste v zmysle inšpekčného záznamu zo dňa 28. 09. 2016 boli zo strany žalobcu splnené. Prílohou interného záznamu sú obchodné podmienky žalobcu zo dňa 03. 10. 2016. Odstránenie zistených nedostatkov žalobca oznámil správnomu orgánu prvého stupňa emailom zo dňa 05. 10. 2016.

3. Dňa 01. 06. 2017 vydal správny orgán prvého stupňa oznámenie o začatí správneho konania o uložení pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. V oznámení boli špecifikované nedostatky zdokumentované v inšpekčnom zázname zo dňa 28. 09. 2016, ktorými došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. a); § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na ustanovenie § 3 ods. 1; § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na ustanovenia § 7 ods. 1, § 7 ods. 4, § 8 ods. 1 písm. g); § 18 ods. 1, zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktoré zodpovedá účastník konania - žalobca. Žalobca bol v tomto oznámení poučený o svojom práve vyjadriť k dôvodom konania, prípadne navrhnúť doplnenie dokazovania v lehote do 8 dní od doručenia oznámenia. Žalobca toto svoje právo nevyužil.

4. Rozhodnutím č. P/0141/04/17 zo dňa 27. 06. 2017 správny orgán prvého stupňa podľa § 3 ods. 1, § 3 ods. 2 písm. d), § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 20 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, uložil podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa žalobcovi pokutu vo výške 1.500.- eur za:
- porušenie zákazu podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa

a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého predávajúci nesmie spotrebiteľovi ukladať povinnosti bez právneho dôvodu, nakoľko v Čase kontroly dňa 28. 09. 2016 bolo vo vyššie uvedenej prevádzke zistené, že v obchodných podmienkach elektronického obchodu www.tribosport.sk, ktoré ku kontrole predložil konateľ účastníka konania, bolo v časti 9. Vrátenie tovaru uvedené nasledovné: „Ak ste už tovar obdržali a prevzali, zašlite ho späť na našu adresu uvedenú v sekcii kontakt a to za nasledujúcich podmienok, tovar musí byť v pôvodnom nepoškodenom obale, tovar nesmie byť použitý, tovar musí byť nepoškodený, tovar musí byť kompletný (vrátane príslušenstva, záručného listu, návodu atď.), zašlite spolu s dokladom o kúpe“, čím účastník konania ako predávajúci uložil spotrebiteľovi povinnosť bez právneho dôvodu, nakoľko zákon o ochrane spotrebiteľa nezakazuje spotrebiteľovi tovar vyskúšať, t. j. rozbaľiť obal výrobku, odskúšať funkcie výrobku, teda použiť ho spôsobom potrebným na zistenie jeho vlastností a funkčnosti a následne využiť právo na odstúpenie od zmluvy, a v čase kontroly dňa 28. 09. 2016 bolo vo vyššie uvedenej prevádzke zistené, že v obchodných podmienkach elektronického obchodu www.tribosport.sk, ktoré ku kontrole predložil konateľ účastníka konania, bolo v časti 9. Vrátenie tovaru uvedené nasledovné: „Tovar, prosíme, posielajte doporučené a poistený, nakoľko neručíme za jeho prípadnú stratu na ceste k nám“, čím účastník konania ako predávajúci uložil spotrebiteľovi povinnosť bez právneho dôvodu, nakoľko predávajúci určuje, že spotrebiteľ má v prípade odstúpenia od zmluvy zaslať tovar poistený, pričom zákon č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku, alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, takúto povinnosť kupujúcemu pri odstúpení od zmluvy neukladá,

- porušenie zákazu podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na ustanovenie § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať právo na informácie, nakoľko v čase kontroly dňa 28. 09. 2016 bolo vo vyššie uvedenej prevádzke zistené, že účastník konania ako predávajúci na stránkach elektronického obchodu www.tribosport.sk neposkytol názov a adresu orgánu dozoru alebo dohľadu, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha v zmysle § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z., čím účastník konania ako

predávajúci uprel spotrebiteľovi právo na informácie.

- porušenie zákazu vyplývajúceho z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na ustanovenia § 7 ods. 1, § 7 ods. 4, § 8 ods. 1 písm. g) zákona Č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorých predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky, nakoľko nekalé obchodné praktiky sú zakázané, pričom za nekalú obchodnú praktiku sa v zmysle ustanovenia § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. okrem iného, považuje najmä klamlivé konanie, pričom v danom prípade ide o klamlivé konanie - obchodnú praktiku, ktorá zapríčinila, alebo mohla zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uvádza do omylu, alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k právu spotrebiteľa vráťane práva na vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu, nakoľko v čase kontroly dňa 28. 09. 2016 bolo vo vyššie uvedenej prevádzke zistené, že v obchodných podmienkach elektronického obchodu www.tribosport.sk, ktoré ku kontrole predložil konateľ účastníka konania, bolo v časti 9. Vrátenie tovaru uvedené nasledovné: „Pri splnení všetkých vyššie uvedených podmienok pre vrátenie tovaru Vám peniaze za tovar zašleme poukážkou alebo prevodom na Váš účet a to najneskôr do 15 pracovných dní po fyzickom obdržaní tovaru“ a ďalej bolo v časti 5. Úhrada tovaru uvedené nasledovné: „Platba vopred - Platba vopred sa uskutočňuje prostredníctvom bankového prevodu na základe preddavkovej (proforma) faktúry. Predávajúci je povinný v prípade nedodania tovaru v stanovenej dobe, platbu do 15 dní vrátiť“, čím účastník konania porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky, a to klamlivým konaním v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uvádza do omylu, alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k právu spotrebiteľa, vráťane práva na vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu, podmienka je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z., nakoľko predávajúci je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy, vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou. vráťane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov,
- porušenie povinnosti podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady Č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť a o vykonávaní záručných opráv, nakoľko v čase kontroly dňa 28. 09. 2016 bolo vo vyššie uvedenej prevádzke zistené, že v obchodných podmienkach elektronického obchodu www.tribosport.sk, ktoré ku kontrole predložil konateľ účastníka konania, bolo v časti 8. Reklamácie, záručný a pozáručný servis uvedené nasledovné: „V prípade neoprávnenej reklamácie bude zákazníkovi tovar vrátený až po uhradení nákladov na neoprávnenú reklamáciu“, čím účastník konania ako predávajúci neinformoval spotrebiteľa riadne o podmienkach a spôsobe reklamácie, nakoľko uplatnenie reklamácie je zákonom garantované právo spotrebiteľa a právna úprava spotrebiteľovi neukladá žiadne povinnosti v súvislosti s úhradou nákladov vzniknutých pri jej vybavovaní či iných poplatkov, a to bez ohľadu na jej výsledok, pričom v ustanovení § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. je výslovne ustanovené, že bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia nemožno od spotrebiteľa vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie ani iné náklady súvisiace s odborným posúdením a v ustanovení § 18 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z., ak je výrobok zaslaný na odborné posúdenie určenej osobe, náklady odborného posúdenia, ako aj všetky ostatné s tým súvisiace účelne vynaložené náklady znáša predávajúci bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia a zároveň v zmysle ustanovenia § 598 zákona č. 40/ 1964 Zb. Občiansky zákonník, kupujúci má právo na úhradu nevyhnutných nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práv zo zodpovednosti za vady.

Predmetné rozhodnutie žalobca prevzal dňa 03. 07. 2017. Podaním zo dňa 11. 07. 2017,

doručeným správne mu orgánu prvého stupňa dňa 14. 07. 2017, podal žalobca proti predmetnému rozhodnutiu odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím.

II. Zhrnutie napadnutého rozhodnutia žalovaného

5. Rozhodnutím č. SK/0419/99/2017 zo dňa 06. 04. 2018 rozhodol žalovaný o podanom odvolaní žalobcu tak, že odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 07. 06. 2017 potvrdil.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho bolo: neukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, neupierať spotrebiteľovi jeho práva na informácie, nepoužívať nekalé obchodné praktiky, riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie, čo účastník konania porušil. Konštatoval, že za zistené nedostatky v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania ako predávajúci. Tento v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

K odvolacím námietkam žalobcu uviedol, že tieto považuje za neopodstatnené, nakoľko tieto nevyvracajú zistený skutkový stav a účastníka konania nezbavujú zodpovednosti za porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa jeho názoru správny orgán pri postihu účastníka konania vychádzal zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nestotožnil sa s námietkou žalobcu vo vzťahu k vráteniu tovaru, keď uviedol, že ustanovenie § 7 ods. 6 písm. e) zákona č. 102/2014 Z. z. sa vzťahuje na špecifický tovar v ochrannom obale, ktorý po porušení obalu nie je možné vrátiť z dôvodu ochrany zdravia alebo z hygienických dôvodov. Konštatoval, že spotrebiteľ je oprávnený použiť tovar za účelom preverenia jeho vlastností a funkčnosti, inými slovami vyskúšať ho. Slová použiť a vyskúšať je potrebné chápať ako synonymá. K námietke žalobcu spočívajúcej v tom, že formuláciou v obchodných podmienkach, a to: „...Tovar, prosíme, posielajte doporučene a poistený...“ nedošlo k uloženiu povinnosti bez právneho dôvodu, pretože išlo len o vyslovenie prosby tovar poistiť, žalovaný uviedol, že vychádzajúc z koncepcie ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, takáto formulácia v obchodných podmienkach nie je prípustná, keďže môže spôsobiť, že priemerný spotrebiteľ, ktorý si takto formulovanú podmienku prečíta, túto nevyhodnotí ako nezáväznú prosbu, ale práve naopak, ako povinnosť vyžadovanú zákonom pri vrátení tovaru v rámci uplatnenia práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy. Pokiaľ ide o nedostatok v podobe neposkytnutia údajov o názve a adrese orgánu dozoru alebo dohľadu, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha v zmysle zákona o elektronickom obchode, žalovaný konštatoval, že žalobca si nesprávne upretie práva spája s jeho neumožnením v prípade, že sa niekto svojho práva aktívne domáha. Právo na informácie je jedným zo základných právom garantovaných práv, ktoré prislúchajú spotrebiteľovi. Práva na informácie prislúchajú spotrebiteľovi najmä z titulu jeho postavenia ako slabšej zmluvnej strany, prislúchajú mu automaticky zo zákona a nie je preto potrebné, aby sa týchto práv spotrebiteľ sám iniciatívne domáhal. Plnenie si informačných povinností je jednou zo základných povinností predávajúceho, preto nemožno čakať, že spotrebiteľ bude sám iniciatívne vynakladať čas a energiu a dopytovať sa predávajúceho na základné informácie, ktoré mu je predávajúci povinný sám iniciatívne poskytnúť. Upretie práva na informácie je svojím charakterom ohrozovacím deliktom, to znamená, že pre naplnenie jeho podstaty nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku: stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. V obchodných podmienkach stanovenú lehotu 15 pracovných dní na vrátenie ceny za tovar po jeho fyzickom vrátení a lehoty 15 dní na vrátenie kúpnej ceny v prípade nedodania tovaru, považoval žalovaný za nekalú obchodnú praktiku vo forme klamlivého konania, a to pre rozpor tejto obchodnej podmienky s § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. Pokiaľ žalobca viazal vrátenie tovaru pri neoprávnenej reklamácií na uhradenie nákladov súvisiacich s neoprávnenou reklamáciou,

žalovaný konštatoval, že zákon neukladá v súvislosti s uplatnením reklamácie spotrebiteľovi povinnosť uhrádzať akékoľvek náklady vynaložené za týmto účelom. Práve naopak, aj v prípade zamietnutia reklamácie zákon o ochrane spotrebiteľa v súvislosti s odborným posúdením v § 18 ods. 6 uvádza, že bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia nie je možné od spotrebiteľa vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie ani iné náklady súvisiace s odborným posúdením a podporne v § 18 ods. 7 je uvedené, že v prípade zaslania výrobku na odborné posúdenie určenej osobe, spotrebiteľ neznáša žiadne náklady s tým súvisiace, a to bez ohľadu na výsledok takéhoto odborného posúdenia. Námietku žalobcu, že takúto formuláciu používajú viacerí predávajúci považoval žalovaný za ničím nepodložené tvrdenie.

To, že zo strany žalobcu došlo k okamžitému odstráneniu zistených nedostatkov žalovaný a ani správny orgán prvého stupňa nespochybňovali, túto skutočnosť však nemožno považovať za poľahčujúcu okolnosť, ktorá by zbavovala žalobcu zodpovednosti za protiprávne konanie. Za ničím nepodložené tvrdenie považoval námietku žalobcu, že vytýkaným konaním nedošlo k poškodeniu/porušeniu práv žiadneho konkrétného spotrebiteľa. Konštatoval, že zákon nevyžaduje, aby k protiprávnemu následku aj skutočne došlo, postačuje, že protiprávny následok hrozí.

Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, táto bola uložená na spodnej hranici zákonnej sadzby, pričom výška uloženej pokuty zodpovedá charakteru protiprávneho konania, rozsahu zisteného porušenia povinnosti, ako aj možným následkom pre spotrebiteľa.

III. Argumenty žalobcu v podanej žalobe

6. Žalobca žalobou zo dňa 25. 06. 2018 žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. SK/0419/99/2017 zo dňa 06. 04. 2018 ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. P/0141/04/17 zo dňa 27. 06. 2017 a vec vrátil na nové konanie.

7. V podanej žalobe nesúhlasil s názorom žalovaného, že slová: „použiť“ a „vyskúšať“ sú synonymá, keď poukázal na gramatický a právny výklad týchto pojmov. Pokiaľ ide o obchodnú podmienku, v ktorej bolo uvedené, že tovar musí byť pri jeho zaslaní poistený, konštatoval, že išlo len o prosbu vo vzťahu k spotrebiteľovi, aby sa veci počas ich zasielania nepoškodili, nestratili, neznehodnotili. Táto prosba je len na prospech spotrebiteľa, nešlo o žiadne vyžadovanie povinnosti od spotrebiteľa. Pokiaľ žalovaný uviedol, že spotrebiteľ by si to vykladal ako povinnosť, s týmto nesúhlasil, nakoľko i spotrebiteľ je osobou, ktorá vie čítať, pozná základné pravidlá správania sa a tiež pozná rozdiel medzi: „môcť“ a „musieť“. Neuvedenie údajov o názve a adrese orgánu dozoru alebo dohľadu nepovažoval za upretie práva spotrebiteľa na informácie. Uviedol, že tento údaj predstavuje všeobecnú informáciu, ktorá je voľne dostupná a vyplýva z právnych predpisov. Podľa neho právo na informácie sa má vzťahovať ku konkrétnemu prípadu výkonu práva a nie ku všeobecnému konštatovaniu, že boli upreté práva spotrebiteľa na informácie. Uvedenie nesprávnej doby vrátenia peňazí podľa jeho názoru nepredstavuje nekalú obchodnú prax, pretože nejde o klamlivé konanie a tiež nebola naplnená definícia nekalej obchodnej praxe. Uviedol, že priemerný spotrebiteľ má prístup k právnemu predpisu a teda vie, v akej dobe mu majú byť peniaze vrátené. Spotrebiteľ neznalý zákona by si mohol vybrať iného predajcu, ktorý má v obchodných podmienkach upravenú kratšiu dobu vrátenia peňazí. Keďže z tejto obchodnej podmienky nemal žalobca žiadny profit, nemôže ísť o nekalú obchodnú prax. Konštatoval, že na Slovensku je veľa podobných predajcov ako žalobca, ktorí obchodujú s podobným tovarom. Pokiaľ aj žalobca uviedol v obchodných podmienkach niečo, čo nebolo v súlade so zákonom, bolo to vždy na ťarchu žalobcu a nie spotrebiteľa, pretože žalobca ako dodávateľ sa aj tak vždy musí správať v súlade so zákonom, inak mu hrozia sankcie. Žiadna z nepresných a nesprávnych formulácií obchodných podmienok neuložila spotrebiteľovi povinnosť bez právneho dôvodu, nebolo mu upreté právo podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa a tiež nebola naplnená definícia nekalej obchodnej praxe. Reklamačný poriadok upravoval

11S/137/2018

všetky podmienky v zmysle § 18 ods. 1 zákona správne, boli v ňom uvedené: podmienky reklamácie, spôsob vybavenia reklamácie, údaje o mieste vybavenia reklamácie i záručné opravy. Uvedením informácie o náhrade nákladov neoprávnenej reklamácie nedošlo z zabráneniu právu spotrebiteľa reklamovať akýkoľvek tovar a to zákonom dovoľným spôsobom. Obdobné formulácie v obchodných podmienkach je možné nájsť na internete u viacerých dodávateľov.

Mal za to, že kontrola zo strany SOI by mala mať preventívny a nie represívny charakter, najmä vtedy, ak nie je realizovaná na základe podnetu. Žalobca v danom prípade vykonal úpravu obchodných podmienok, čo správnomu orgánu prvého stupňa i preukázal, pričom žiadne konkrétne porušenie práv spotrebiteľa z dôvodu obchodných podmienok zistené nebolo. Poukázal na rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie v obdobných prípadoch, kde bola uložená pokuta v nižšej sume, pričom správne orgány majú dbať na to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (napr. rozhodnutia: Č. P/0140/04/17 zo dňa 31. 07. 2017 (Inšpektorát SOI v Nitre pre Nitriansky kraj), č. SK/0223/99/17 zo dňa 30. 10. 2017 (Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave), č. SK/0108/99/2017 zo dňa 28. 08. 2017 (Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave)). Uvedené rozhodnutia pripojil k podanej žalobe. Výšku uloženej sankcie považoval za neprimeranú už aj z dôvodu, že k žiadnemu porušeniu práv konkrétneho spotrebiteľa nedošlo. Ak by malo dôjsť k zníženiu uloženej sankcie, túto navrhol uložiť vo výške 400,- eur.

IV. Vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe

8. Žalovaný v podanom vyjadrení zo dňa 05. 12. 2018 navrhol podanú žalobu zamietnuť. K žalobným námietkam uviedol, že tieto sú obdobné ako boli odvolacie námietky, s ktorými sa v žalobou napadnutom rozhodnutí vysporiadal.

Poukázal na to, že ustanovenie § 7 ods. 6 písm. e) zákona č. 102/2014 Z. z. sa k predmetu konania nevzťahuje, nakoľko upravuje možnosť odstúpenia od zmluvy pri špecifických druhoch tovarov. V tejto súvislosti konštatoval, že žalobca účelovo v podanej žalobe citoval časť dôvodovej správy, ktorú vytrhol z kontextu. Zotrval na svojom názore, že spotrebiteľ je oprávnený tovar rozbaľiť za účelom preverenia jeho vlastností a funkčnosti, teda vyskúšať ho. Hoci by spotrebiteľ tovar, ktorý zamýšľa vrátiť, nemal používať nad rámec oboznámenia sa s jeho vlastnosťami a funkčnosťou, zákon č. 102/2014 Z. z. s takýmto konaním spotrebiteľa nespája následok straty práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy v zákonom stanovenej lehote. Uvedené vyplýva aj z dôvodovej správy, na ktorú poukazoval žalobca.

K obchodnej podmienke stanovujúcej, že tovar musí byť zo strany spotrebiteľa pri jeho zaslaní poistený (k Čomu žalobca namietal, že išlo o prosbu a nie povinnosť), žalovaný upriamil pozornosť na záverečný odsek predmetnej časti obchodných podmienok, v ktorej sa uvádza, že: „V prípade nesplnenia niektorej z vyššie uvedených podmienok nebudeme môcť akceptovať odstúpenie od spotrebiteľskej zmluvy a tovar bude vrátený na náklady odosielajúceho naspäť.“. Na základe uvedeného považuje predmetnú podmienku nie za prosbu, ale za povinnosť, ktorú žalobca ako predávajúci priamo uložil spotrebiteľovi. Žalobca s nepoistením tovaru, ktorý chce vrátiť, spájal následok v podobe neakceptovania odstúpenia od zmluvy. Žalobca v zmluvnom vzťahu so spotrebiteľom vystupuje v postavení silnejšieho subjektu a musí konať s odbornou starostlivosťou. Vo vzťahu k pojmu priemerný spotrebiteľ poukázal na bod 18 preambuly k Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorá vzala za kritérium priemerného spotrebiteľa. Tento vystupuje v slabšej pozícii v porovnaní s dodávateľom a nemožno od neho ako cieľovej skupiny očakávať, že bude detailne znály právnej ochrany spotrebiteľa ako aj zákona č. 102/2014 Z. z. Tento právny názor podporuje aj rozhodovacia činnosť NS SR (uznesenie NS SR sp. zn. 6M Cdo 9/2012 zo 16. 01. 2013). Nemožno sa stotožniť s názorom žalobcu, že k upretiu práva na informácie (poskytnutie údajov o názve a sídle orgánu dozoru alebo dohľadu) môže dôjsť až v okamihu, keď sa niekto svojho práva domáha. Práva na informácie prislúchajú spotrebiteľovi automaticky zo zákona a nie je preto potrebné, aby sa týchto práv spotrebiteľ sám iniciatívne domáhal. Zároveň, splnenie informačných povinností je jednou zo základných povinností predávajúceho, preto nemožno čakať, že spotrebiteľ bude sám iniciatívne vynakladať čas a energiu a dopytovať sa u predávajúceho na základné informácie, ktoré mu je predávajúci povinný sám iniciatívne poskytnúť. Uvedenie nesprávnej doby vrátenia peňazí považoval rozhodne za použitie nekalej obchodnej praktiky formou klamlivého konania, keď v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. žalobca ako predávajúci v obchodných podmienkach použil 15 dňovú lehotu namiesto 14 dňovej. Pre naplnenie zákonnej definície nekalej obchodnej praktiky postačuje potenciálna možnosť narušenia ekonomického správania priemerného spotrebiteľa, to znamená, aby došlo k poruchovému následku, postačuje, že je tu reálna hrozba, že k takémuto následku môže dôjsť. Tiež sa vyjadril k námietke žalobcu, že uvedením nesprávnej informácie vo vzťahu k znášaniu nákladov v prípade neoprávnenej reklamácie, nedošlo k zabráneniu spotrebiteľovi reklamovať akýkoľvek tovar zákonom dovoľeným spôsobom, nakoľko informácia uvedená žalobcom v obchodných podmienkach nebola v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa, resp. s Občianskym zákonníkom. V tejto súvislosti poukázal na § 18 ods. 6 a 7 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Žalovaný síce postup žalobcu, ktorý bezodkladne odstránil kontrolou zistené nedostatky, vníma pozitívne, avšak uvedené nemá žiaden vplyv na posúdenie predmetného prípadu. Odstránenie nedostatkov je potrebné vnímať v kontexte § 7 ods. 3 zákona Č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, pričom prijatie príslušných opatrení je povinnosťou účastníka konania vyplývajúcej z predmetného zákona.

Výšku uloženej pokuty považoval za primeranú, správne orgány pri jej stanovení prihliadali na špecifiká konkrétneho prípadu, proporcionalitu uloženej pokuty vo vzťahu k najvyššej možnej výške pokuty, ktorú správny orgán za porušenie povinnosti môže uložiť, na charakter sankcie i jej funkcie. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení. Pokuta uložená žalobcovi nevykazuje neodôvodnené rozdiely s prípadmi iných podnikateľských subjektov za obdobné porušenie zákona. Bola uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a voči účastníkovi konania plní represívnu ako aj preventívnu funkciu. Vzhľadom na to vyslovil, že s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská je pokutou primeranou, citeľnou a odradzujúcou, teda takou, akú ma na mysli únie spotrebiteľské právo a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona. Žalovaný v závere poukázal na rozhodovaciu prax, kde bola uložená za rovnaké obdobie obdobná výška pokuty a v niektorých prípadoch aj omnoho vyššia ako bola uložená žalobcovi a to konkrétne: rozhodnutie č. SK/529/99/17 - 1.400,- eur, rozhodnutie č. S K/3 07/99/17- 9.000.- eur, rozhodnutie č. SK/425/99/2017 - 1.400,- eur.

Podanú žalobu navrhol ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

V. Ďalší priebeh súdneho konania

9. K vyjadreniu žalovaného zaslal žalobca svoje stanovisko zo dňa 01. 02. 2019. Konštatoval, že vyjadrenie žalovaného obsahuje novú argumentáciu, na ktorú správny súd nemá prihliadať, pretože jeho úlohou je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Toto rozhodnutie podľa názoru žalobcu nie je správne, nie je správne odôvodnené a nedáva účastníkovi konania náležité odpovede na jeho odvolanie voči rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Sžo/94/2015. V ostatnom sa pridrжал svojej argumentácii v podanej žalobe. K výške uloženej pokuty uviedol, že žalovaný nezvážil starostlivo všetky hľadiská pre určenie výšky pokuty a to charakter protiprávného konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia. Konštatoval, že kontrola nebola začatá na podnet spotrebiteľa, ktorý by sa cítil konaním žalobcu poškodený. Tiež nebolo zistené, že by žalobca ustanoveniami obchodných podmienok skutočne porušil práva akéhokoľvek spotrebiteľa. V tomto smere poukázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 8Sžo/37/2012, R 26/2012 a rozhodnutie KS v Bratislave sp. zn. 2S/193/2012.

VI. Posúdenie podstatných skutkových zistení a právne argumenty

10. Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný na konanie v predmetnej veci. t. j. vo veci správneho trestania žalobcu (ust. §10. ust. § 13 ods. 1 Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“ v znení účinnom od 01. 07. 2016). preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 06. 04. 2018 ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu s poukazom na ust. § 194 a nasl. SSP a bez viazanosti rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (ust. § 195 písm. b/ SSP), pričom dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná, preto ju podľa ust. § 190 SSP rozsudkom zamietol.

Správny súd takto rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na ust. § 107 ods. 2 SSP, nakoľko žalobca a ani žalovaný nepožiadali o prejednanie veci s nariadením pojednávania a súd nezistil existenciu zákonného dôvodu podľa ust. § 107 ods. 1 SSP na prejednanie veci s nariadením pojednávania. Rozsudok bol v zmysle ust. § 137 ods. 3, 4 SSP vyhlásený vyvesením skráteného písomného vyhotovenia bez odôvodnenia na úradnej tabuli súdu po dobu určenú zákonom a pri splnení zákonom stanovených podmienok.

11. Podľa § 194 ods. 1, 2 SSP. správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

Podľa § 177 ods. 1 SSP. správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

12. Podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), c) zákona Č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase vykonanej kontroly, predávajúci nesmie spotrebiteľovi ukladať povinnosti bez právneho dôvodu.

Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.

Predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách

Podľa § 3 ods. 1 vyššie citovaného zákona, každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru a kontroly a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

Podľa § 7 ods. 1 a 4 vyššie citovaného zákona, nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9.

Podľa § 8 ods. 1 písm. g) vyššie citovaného zákona, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k právu spotrebiteľa vrátane práva na vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu.

Podľa § 18 ods. 1, 6, 7 vyššie citovaného zákona, predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie, vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných oprav. Reklamačný poriadok musí byť na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi.

Ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil počas prvých 12 mesiacov od kúpy, môže predávajúci vybaviť reklamáciu zamietnutím len na základe odborného posúdenia; bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia nemožno od spotrebiteľa vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie ani iné náklady súvisiace s odborným posúdením. Predávajúci je povinný poskytnúť spotrebiteľovi kópiu odborného posúdenia odôvodňujúceho zamietnutie reklamácie najneskôr do 14 dní odo dňa vybavenia reklamácie. Tým nie je dotknutá povinnosť predávajúceho podľa odseku 9.

Ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil po 12 mesiacoch od kúpy a predávajúci ju zamietol, osoba, ktorá reklamáciu vybavila, je povinná v doklade o vybavení reklamácie uviesť, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie. Ak je výrobok zaslaný na odborné posúdenie určenej osobe, náklady odborného posúdenia, ako aj všetky ostatné s tým súvisiace účelne vynaložené náklady znáša predávajúci bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia. Ak spotrebiteľ odborným posúdením preukáže zodpovednosť predávajúceho za vadu, môže reklamáciu uplatniť znova; počas vykonávania odborného posúdenia záručná doba neplynie. Predávajúci je povinný spotrebiteľovi uhradiť do 14 dní odo

dňa znova uplatnenia reklamácie všetky náklady vynaložené na odborné posúdenie, ako aj všetky s tým súvisiace účelne vynaložené klady. Znova uplatnenú reklamáciu nemožno zamietnuť.

Podľa § 24 ods. 1. 5 vyššie citovaného zákona, za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Podľa § 27 vyššie citovaného zákona, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 20 ods. 3 písm. e) až h) a § 21 a § 26a, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, predávajúci je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov.

14. Podľa § 598 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, má kupujúci právo na úhradu nevyhnutných nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práv zo zodpovednosti za vady.

15. Podľa § 4 ods.1 zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode v znení neskorších predpisov, poskytovateľ služieb je povinný príjemcovi služby na elektronickom zariadení poskytnúť najmä tieto informácie:

- a) názov, obchodné meno a sídlo poskytovateľa služieb, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania a adresu bydliska poskytovateľa služieb, ak ide o fyzickú osobu,
- b) daňové identifikačné číslo, ak je platiteľom dane z pridanej hodnoty,
- c) adresu elektronickej pošty a telefónne číslo,
- d) označenie registra, ktorý ho zapísal, a číslo zápisu,
- e) názov a adresu orgánu dozoru alebo dohľadu, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha.

16. Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

17. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného zo dňa 06. 04. 2018. ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o uložení pokuty za porušenie zákazu v zmysle § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, 4, § 8 ods. 1 písm. g) a § 18 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Správne orgány po vykonanom dokazovaní zhodne dospeli k záveru, že žalobca porušil vyššie uvedené ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a preto bolo dôvodné uložiť mu pokutu vo výške 1.500,- eur.

18. Medzi účastníkmi konania bolo sporné, či formulácia obchodných podmienok žalobcu v čase výkonu kontroly naplnila skutkovú podstatu správneho deliktu v zmysle § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, 4, § 8 ods. 1 písm. g) a §

18 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Tiež bolo sporné uloženie a výška pokuty.

19. V prvom rade je potrebné uviesť, že z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok vo veci Lauko c/a Slovenská republika z 02. 09. 1998, č. sťažnosti 26138/95. vo veci ... c/a Slovenská republika z 16. 11. 2004. Č. sťažnosti 53371/99) vyplýva, že priestupky a správne delikty sú vecami trestného charakteru. Pre posúdenie otázky, či sa na účely Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách (publikovaný pod č. 209/1992 Zb.) protiprávne konanie kvalifikuje ako trestné, sú dôležité nasledovné kritériá: a/ či text právnej normy definujúci protiprávne konanie patrí alebo nepatrí v právnom systéme príslušného štátu do trestného práva, b/ povaha protiprávneho konania, c/ povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorej uloženie hrozí príslušnej osobe. Význam vnútroštátnej kvalifikácie protiprávneho konania na trestné a správne delikty je iba relatívny. Faktormi väčšieho významu sú povaha protiprávneho konania a povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorá hrozí príslušnej osobe. Povaha protiprávneho konania a povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorej uloženie hrozí, sú alternatívne a nie kumulatívne. Na to, aby sa článok 6 Dohovoru aplikoval z dôvodu slov „trestné obvinenie“ stačí, aby predmetné protiprávne konanie bolo vo svojej podstate „trestné“ z pohľadu Dohovoru alebo aby zodpovednej osobe mohla byť uložená sankcia, ktorá pre svoju povahu a stupeň prísnosti patrí vo všeobecnosti do „trestnej sféry“. Na základe toho konanie o správnom delikte zahŕňa rozhodovanie o „trestnom obvinení“ a preto sa naň vzťahuje článok 6 Dohovoru.

20. V prípade zodpovednosti podnikateľa za správny delikt ide o objektívnu zodpovednosť. Subjektívna stránka tohto deliktu v zákonoch nie je založená na báze zavinenia. Pre správny orgán je relevantná len existencia protiprávneho stavu, spôsobená činnosťou alebo nečinnosťou podnikateľa. Liberačné dôvody, pri preukázaní ktorých dochádza k redukcii, prípadne k zániku zodpovednosti fyzickej osoby podnikateľa za správny delikt, ktoré sa uplatnia vo výške sankcie alebo upustenia od jej uloženia, musia byť zakotvené vo všeobecnej rovine priamo v zákone, podľa ktorého sa uskutočňuje potrestanie za správny delikt správnym orgánom (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžf 111/2013 zo 09. 01. 2015 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 99/2015).

21. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte, musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. To možno zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na odlišenie skutku od iných skutkov. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania, aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámenny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom treba odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak sú tieto náležitosti uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania, a len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok možno vynútiť exekúciou (rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo 28/2007 zo dňa 06. 03. 2008, sp. zn. 3Szd 9/2009 zo dňa 05. 11. 2009).

22. V prejednáwanej veci z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že dňa 28. 09. 2016 vykonal správny orgán prvého stupňa u žalobcu kontrolu so zameraním na dodržiavanie zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien, zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode v platnom znení, zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 102/2014 Z. z.), zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky

11S/137/2018

zákonník, o čom spísal inšpekčný záznam. Vykonanou kontrolou boli zistené nedostatky v obchodných podmienkach elektronického obchodu www.tribosport.sk, ktoré boli špecifikované v inšpekčnom zázname. Po márnom uplynutí lehoty na vyjadrenie sa k dôvodom konania a

11 S/13 7/ 2018

navrhnutie doplnenia dokazovania v zmysle oznámenia o začatí správneho konania o uložení pokuty zo dňa 01.06. 2017, vydal správny orgán prvého stupňa dňa 27. 06. 2017 rozhodnutie č. P/0141/04/17, ktorým uložil žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa žalobcovi pokutu vo výške 1.500.- eur za:

- porušenie zákazu podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého predávajúci nesmie spotrebiteľovi ukladať povinnosti bez právneho dôvodu, nakoľko v čase kontroly dňa 28. 09. 2016 bolo vo vyššie uvedenej prevádzke zistené, že v obchodných podmienkach elektronického obchodu www.tribosport.sk, ktoré ku kontrole predložil konateľ účastníka konania, bolo v časti 9. Vrátenie tovaru uvedené nasledovné: „Ak ste už tovar obdržali a prevzali, zašlite ho späť na našu adresu uvedenú v sekcii kontakt a to za nasledujúcich podmienok, tovar musí byť v pôvodnom nepoškodenom obale, tovar nesmie byť použitý, tovar musí byť nepoškodený, tovar musí byť kompletný (vrátane príslušenstva, záručného listu, návodu atd.), zašlite spolu s dokladom o kúpe“, čím účastník konania ako predávajúci uložil spotrebiteľovi povinnosť bez právneho dôvodu, nakoľko zákon o ochrane spotrebiteľa nezakazuje spotrebiteľovi tovar vyskúšať, t. j. rozbaľiť obal výrobku, odskúšať funkcie výrobku, teda použiť ho spôsobom potrebným na zistenie jeho vlastností a funkčnosti a následne využiť právo na odstúpenie od zmluvy, a v čase kontroly dňa 28. 09. 2016 bolo vo vyššie uvedenej prevádzke zistené, že v obchodných podmienkach elektronického obchodu www.tribosport.sk, ktoré ku kontrole predložil konateľ účastníka konania, bolo v časti 9. Vrátenie tovaru uvedené nasledovné: „Tovar, prosíme, posielajte doporučené a poistený, nakoľko neručíme za jeho prípadnú stratu na ceste k nám“, čím účastník konania ako predávajúci uložil spotrebiteľovi povinnosť bez právneho dôvodu, nakoľko predávajúci určuje, že spotrebiteľ má v prípade odstúpenia od zmluvy zaslať tovar poistený, pričom zákon č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku, alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, takúto povinnosť kupujúcemu pri odstúpení od zmluvy neukladá,

- porušenie zákazu podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na ustanovenie § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať právo na informácie, nakoľko v čase kontroly dňa 28. 09. 2016 bolo vo vyššie uvedenej prevádzke zistené, že účastník konania ako predávajúci na stránkach elektronického obchodu www.tribosport.sk neposkytol názov a adresu orgánu dozoru alebo dohľadu, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha v zmysle § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z., čím účastník konania ako predávajúci uprel spotrebiteľovi právo na informácie,

- porušenie zákazu vyplývajúceho z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na ustanovenia § 7 ods. 1, § 7 ods. 4, § 8 ods. 1 písm. g) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorých predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky, nakoľko nekalé obchodné praktiky sú zakázané, pričom za nekalú obchodnú praktiku sa v zmysle ustanovenia § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. okrem iného, považuje najmä klamlivé konanie, pričom v danom prípade ide o klamlivé konanie - obchodnú praktiku, ktorá zapríčinila, alebo mohla zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uvádza do omylu, alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k právu spotrebiteľa vrátane práva na

vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu, nakoľko v Čase kontroly dňa 28. 09. 2016 bolo vo vyššie uvedenej prevádzke zistené, že v obchodných podmienkach elektronického obchodu www.tribosport.sk, ktoré ku kontrole predložil konateľ účastníka konania, bolo v časti 9. Vrátenie tovaru uvedené nasledovné: „Pri splnení všetkých vyššie uvedených podmienok pre vrátenie tovaru Vám peniaze za tovar zašleme poukážkou alebo prevodom na Váš účet a to najneskôr do 15 pracovných dní po fyzickom obdržaní tovaru” a ďalej bolo v časti 5. Úhrada tovaru uvedené nasledovné: „Platba vopred - Platba vopred sa uskutočňuje prostredníctvom bankového prevodu na základe preddavkovej (proforma) faktúry. Predávajúci je povinný v prípade nedodania tovaru v stanovenej dobe, platbu do 15 dní vrátiť“, čím účastník konania porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky, a to klamlivým konaním v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uvádza do omylu, alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k právu spotrebiteľa, vrátane práva na vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu, podmienka je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z., nakoľko predávajúci je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy, vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou. vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov,

- porušenie povinnosti podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť a o vykonávaní záručných opráv, nakoľko v čase kontroly dňa 28. 09. 2016 bolo vo vyššie uvedenej prevádzke zistené, že v obchodných podmienkach elektronického obchodu www.tribosport.sk, ktoré ku kontrole predložil konateľ účastníka konania, bolo v časti 8. Reklamácie, záručný a pozáručný servis uvedené nasledovné: „V prípade neoprávnenej reklamácie bude zákazníkovi tovar vrátený až po uhradení nákladov na neoprávnenú reklamáciu“, čím účastník konania ako predávajúci neinformoval spotrebiteľa riadne o podmienkach a spôsobe reklamácie, nakoľko uplatnenie reklamácie je zákonom garantované právo spotrebiteľa a právna úprava spotrebiteľovi neukladá žiadne povinnosti v súvislosti s úhradou nákladov vzniknutých pri jej vybavovaní či iných poplatkov, a to bez ohľadu na jej výsledok, pričom v ustanovení § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. je výslovne ustanovené, že bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia nemožno od spotrebiteľa vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie ani iné náklady súvisiace s odborným posúdením a v ustanovení § 18 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z., ak je výrobok zaslaný na odborné posúdenie určenej osobe, náklady odborného posúdenia, ako aj všetky ostatné s tým súvisiace účelne vynaložené náklady znáša predávajúci bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia a zároveň v zmysle ustanovenia § 598 zákona č. 40/ 1964 Zb. Občiansky zákonník, kupujúci má právo na úhradu nevyhnutných nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práv zo zodpovednosti za vady. Žalovaný rozhodujúc o podanom odvolaní žalobcu napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

23. K námietkam žalobcu uplatneným v podanej žalobe správny súd v prvom rade uvádza, že z konštrukcie hypotéz právnych noriem (konkrétne ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a), b), c) a § 18 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z.) možno prijať záver, že tieto upravujú

11S/137/2018

ohrozovacie správne delikty, na spáchanie ktorých sa nevyžaduje vznik protiprávneho následku z takéhoto konania, ale stačí samotné porušenie zákonom uloženou povinnosťou stanovenej vo vyššie uvedených ustanoveniach zákona o ochrane spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu správne orgány oboch stupňov neboli povinné preukazovať existenciu reálneho negatívneho následku u spotrebiteľov.

24. Pokiaľ ide o porušenie § 4 ods. 2 písm. a) zákona Č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa,

v zmysle ktorého predávajúci nesmie spotrebiteľovi ukladať povinnosti bez právneho dôvodu, správny orgán prvého stupňa správne subsumoval formuláciu použitú v obchodných podmienkach elektronického obchodu www.tribosport.sk v časti 9. Vrátenie tovaru v znení: „Ak ste už tovar obdržali a prevzali, zašlite ho späť na našu adresu uvedenú v sekcii kontakt a to za nasledujúcich podmienok, tovar musí byť v pôvodnom nepoškodenom obale, tovar nesmie byť použitý, tovar musí byť nepoškodený, tovar musí byť kompletný (vrátane príslušenstva, záručného listu, návodu atd.), zašlite spolu s dokladom o kúpe“ i v časti 9. Vrátenie tovaru v znení: „Tovar, prosíme, posielajte doporučené a poistený, nakoľko neručíme za jeho prípadnú stratu na ceste k nám“, za uloženie povinnosti spotrebiteľovi bez právneho dôvodu, keď svoje rozhodnutie zrozumiteľne odôvodnil a žalovaný taktiež zrozumiteľne odôvodnil, prečo sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, ktorá bola obdobná tej, ktorá bola ako žalobný dôvod uvedená v podanej žalobe. I podľa názoru správneho súdu je potrebné, aby predávajúci/dodávateľ vo svojich obchodných podmienkach uvádzal len také slovné formulácie, ktoré sú plne v súlade s právnym poriadkom SR a aby v obchodných podmienkach neukladal povinnosti a ani nežiadal spotrebiteľa o splnenie niečoho, Čo spotrebiteľovi právny poriadok SR ako povinnosť neukladá. Správny súd zhodne s názorom žalovaného má za to, že použitie tovaru za účelom preverenia jeho vlastností a funkčnosti je vlastne vyskúšaním tovaru, teda v tomto kontexte ide o synonymá. Potom uloženie povinnosti, že pre akceptovateľné vrátenie tovaru tento nesmie byť použitý, u spotrebiteľa môže vyvolať dojem, že tovar nesmie ani vyskúšať, čo je v rozpore so zákonom č. 102/2014 Z. z., ktorý spotrebiteľovi nezakazuje tovar vyskúšať, t. j. rozbaľiť obal výrobku, odskúšať funkcie výrobku, teda použiť ho spôsobom potrebným na zistenie jeho vlastností a funkčnosti a následne využiť právo na odstúpenie od zmluvy. Pokiaľ ide o požiadavku, aby bol tovar pri jeho vrátení poistený, takáto povinnosť spotrebiteľovi pri vrátení zakúpeného tovaru zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva (ani zo zákona č. 102/2014 Z. z.) a teda žalobca nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa (či už ako povinnosť alebo v rámci prosby) poistenie konkrétneho tovaru za účelom jeho vrátenia žalobcovi. V oboch prípadoch teda jednoznačne ide o uloženie povinnosti zo strany žalobcu spotrebiteľovi bez právneho dôvodu, keď správny súd považuje za účelovú obranu žalobcu v tom smere, že poistenie vracaného tovaru je len prosbou a to vychádzajúc z formulácie obchodných podmienok, z ktorých jednoznačne nevyplýva, že spotrebiteľ má možnosť zaslať vrátený tovar i bez poistenia a že i takéto vrátenie tovaru bude žalobcom akceptované.

K námietkam ohľadne upretia práva na informácie (neposkytnutie údajov o názve a adrese orgánu dozoru alebo dohľadu, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha v zmysle § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode) správny súd uvádza, že obchodné podmienky v čase kontroly takéto informácie neobsahovali, čo žalobca v priebehu administratívneho konania nepopiera. Jeho obrana, že predmetné informácie sú voľne dostupné a vyplývajú z právneho predpisu, je podľa názoru správneho súdu irelevantná a to s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode.

Správny súd zhodne s právnym posúdením žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa považoval nesprávne uvedenie doby na vrátenie peňazí pri vrátení tovaru a doby pre vrátenie peňazí pri nedodaní tovaru za porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na ustanovenia § 7 ods. 1, § 7 ods. 4, § 8 ods. 1 písm. g) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, keď uvedenie nesprávnej doby považoval za nekalú obchodnú praktiku formou klamlivého konania, ktorá zapríčinila, alebo mohla zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uvádza do omylu, alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k právu spotrebiteľa vráťane práva na vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu. V obchodných podmienkach formulovaná podmienka (vrátenie platby pri odstúpení od zmluvy) je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z., nakoľko predávajúci je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy, vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov. V danom prípade je bez právneho významu, či skutočne k narušeniu ekonomického správania konkrétneho spotrebiteľa došlo, pre naplnenie skutkovej

podstaty tohto správneho deliktu je postačujúca existencia potencionalnej možnosti.

Rovnako tak správny súd považuje za nedôvodnú žalobnú námietku týkajúcu sa porušenia § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď v obchodných podmienkach žalobcu použitá formulácia týkajúca sa reklamácie (konkrétne časť 8. Reklamácie, záručný a pozáručný servis v znení: „V prípade neoprávnenej reklamácie bude zákazníkovi tovar vrátený až po uhradení nákladov na neoprávnenú reklamáciu“) je v rozpore s § 18 zákona č. 250/2007 Z. z. ako i ustanovením § 598 Občianskeho zákonníka. Keďže právny poriadok SR spotrebiteľovi neukladá povinnosť znášať náklady súvisiace so zaslaním výrobku na odborné posúdenia a ani náklady odborného posúdenia (a to ani v prípade neoprávnenej reklamácie), žalobca porušil povinnosť stanovenú mu § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď spotrebiteľ informoval v rozpore s tým, čo právny poriadok SR v prípade uplatnenia reklamácie spotrebiteľovi ukladá.

25. I podľa názoru správneho súdu sa žalobca formuláciou obchodných podmienok (v znení v čase výkonu kontroly) dopustil správnych deliktov tak, ako boli tieto špecifikované v inšpekčnom zázname a prenesené do rozhodnutí správnych orgánov a preto bolo dôvodné uložiť mu za toto konanie pokutu. Správny súd po preskúmaní žalobou napadnutých rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy nielen v rozsahu žalobných námietok, ale aj mimo žalobných bodov posudzujúc existenciu väd v zmysle § 195 pís. a) až e) SSP konštatuje, že žalobou napadnuté druhostupňové rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím boli vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ktorý je súladný s obsahom administratívneho spisu. Žalobca v podanej žalobe neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť priebeh správneho konania v predmetnej veci, pričom v správnom konaní pri postupe správneho orgánu nedošlo k relevantnému porušeniu zákona, či všeobecných zásad správneho konania. Žalobné námietky žalobcu nemajú vplyv na posúdenie jeho zodpovednosti za zistené protiprávne konanie a zistené skutkové okolnosti, či právne posúdenie veci, a nie sú dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu tak, ako sa toho žalobca domáhal v podanej žalobe.

26. Preskúmaním obsahu administratívneho spisu a žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného správny súd zistil, že totožné námietky, ako uviedol žalobca v podanej žalobe, podal aj v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa. Súčasne správny súd zistil, že žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými právne relevantnými a podstatnými námietkami žalobcu. Nie je úlohou správneho súdu opakovať odpovede na tieto žalobné námietky, pokiaľ sa s totožnými odvolacími námietkami dostatočne vysporiadal žalovaný v rámci odvolacieho konania. Správny súd dospel k záveru, že žalovaný sa logickým a konzistentným spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal v jednotlivých odvolacích námietkami žalobcu ako odvolateľa. S právnym posúdením, ako aj s právnymi závermi žalovaného sa správny súd v plnom rozsahu stotožnil.

27. Uložená pokuta vo výške 1.500.- eur zodpovedá vyhodnoteniu aspektov pre uloženie pokuty podľa § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., teda charakteru protiprávneho konania, závažnosti porušenia povinnosti, spôsobu a následkov porušenia povinnosti (ktoré pri ohrozovacích správnych deliktach netreba preukazovať). Správny orgán prvého stupňa vyhodnotil, a žalovaný sa s ním stotožnil, aj represívnu a preventívnu (individuálnu i generálnu) funkciu uloženej sankcie. Pokutu bolo možné uložiť v rozsahu 0.- eur až 66.400.- eur. Pokuta vo výške 1.500.- eur bola uložená na dolnej hranici zákonného rozsahu, v rozhodnutiach správnych orgánov bola podrobne odôvodnená, táto nevybočuje z medzí a hľadísk určených zákonom, správne orgány oboch stupňov podrobne odôvodnili svoj postup v rámci správnej úvahy, preto správny súd nemal dôvod moderovať uloženie sankcie. Aj správny súd považuje uloženie pokuty vo výške 1.500.- eur za primeranú a plniacu individuálnu aj preventívnu funkciu tak, aby sa uvedené pochybenia u žalobcu neopakovali a pôsobilo aj na ostatných predávajúcich preventívne s cieľom vyvarovať sa používania nezákonných formulácií obchodných podmienok. Zo strany správnych orgánov nedošlo k uloženiu neprimerane vysokej pokuty, ktorá by nekorešpondovala výške uloženej pokuty iným subjektom, ktoré obdobne porušili právne predpisy v danom čase.

28. Zhrnúc vyššie uvedené správny súd konštatuje, že podaná žaloba je v celom rozsahu nedôvodná, keď žalobca žalobnými námietkami nedokázal spochybniť zákonnosť a správnosť postupu a rozhodnutia žalovaného. Preto správny súd podanú žalobu rozsudkom podľa ust. § 190 SSP zamietol.

29. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, a to s poukazom na ust. § 168 SSP. vychádzajúc z toho, že žalovaný v zásade nemá právo na náhradu trov konania a túto mu možno priznať len vo výnimočných prípadoch. O takýto prípad sa v predmetnej veci nejednalo a zo súdneho spisu ani nevyplyva, že by žalovanému v súvislosti s týmto súdnym konaním trovy konania vznikli.

30. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3:0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie: Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak. (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods.1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby

11S/137/2018

bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Nitre dňa 11. septembra 2019

JUDr. Darina Vargová
predsedníčka senátu

JUDr. Eva Šišková
členka senátu

JUDr. Oľga Kováčova
členka senátu
(sudkyňa spravodajkyňa)

Za správnosť vyhotovenia: